

۷۶۷۶۵ / ت ۱۹۲۲۲۵

شماره
۱۱۷۶ / ۱۱ / ۲۵
تاریخ

جمهوری
تصویب شده است ایران

بسمه تعالی

وزارت دادگستری

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۶/۱۱/۱۹ بنا به پیشنهاد شماره ۱۵/۶۰۶۲ مورخ ۱۳۷۶/۱۱/۵ وزارت دادگستری و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب نمود:

وزارت دادگستری مجاز است نسبت به امضای موقت موافقتنامه تعاون قضایی، استرداد مجرمین و مبادله زندانیان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان اقدام و کلیه مراحل لازم را تا تصویب نهایی آن پیگیری نماید.

حسن حبیبی

معاون اول رئیس جمهور

۱۳۷۶ / ۱۱ / ۲۴

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دفتر ریاست قوه قضاییه، دفتر معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، دفتر معاون اجرایی رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، دیوان محاسبات کشور، اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی، اداره کل حقوقی، اداره کل قوانین و مقررات کشور و دفتر هیأت دولت ایران ابلاغ می شود.

موافقتنامه تسعاون قضایی، استرداد مجرمین و مبادله زندانیان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که از این پس "طرفهای متعاقد" نامیده می‌شوند، با توجه به روابط دوستانه با یکدیگر و علاقمندی به تحکیم همکاری‌های قضایی در زمینه استرداد مجرمین و مبادله زندانیان، نسبت به موارد زیر موافقت نمودند:

ماده ۱

تعهد استرداد

طرفهای متعاقد، متعهد می‌شوند مطابق با مفاد این موافقتنامه اشخاص را برای پیگرد جزایی یا اجرای حکم دادگاه به موجب تقاضا به یکدیگر مسترد نمایند.

ماده ۲

استرداد در موارد زیر امکان‌پذیر می‌باشد:

- الف: بر وفق موازین قانونی طرفهای متعاقد، تقاضای استرداد به لحاظ ارتکاب اعمالی باشد که مطابق قانون هر دو کشور جرم بوده و حداکثر مجازات کمتر از یکسال حبس نباشد.
- ب: هرگاه استرداد محکومی تقاضا شده باشد که عمل ارتكابی و حداکثر مجازات، مطابق بند "الف" این ماده بوده و حکم صادر شده نیز حداقل (۶) ماه حبس و یا مجازات سنگینتری غیر آن باشد.

ماده ۳

در موارد زیر تقاضای استرداد مورد قبول واقع نخواهد شد:

- ۱- در صورتی که شخص مورد درخواست از اتباع کشور تقاضا شونده باشد.
- ۲- اگر جرمی که موجب تقاضای استرداد شده، جرم سیاسی باشد تعیین نوع جرم با کشور درخواست شونده است.

۳- جرم در قلمرو کشوری که تقاضای استرداد از آن به عمل آمده واقع شده و یا اگر در خارج از قلمرو آن کشور ارتکاب یافته رسیدگی به آن در صلاحیت محاکم کشور مزبور باشد.

۴- هرگاه برطبق قوانین و مقررات یکی از طرفها موافقتنامه، موضوع به جهتی از جهات قانونی قابل تعقیب نباشد و یا به همان جهت حکم قابل اجرا نباشد.

اگر استرداد مورد قبول واقع نگردد موضوع عدم استرداد به طرف تقاضاکننده اطلاع داده خواهد شد.

ماده ۴

اسناد مربوط به تقاضای استرداد

اسناد زیر باید به تقاضای استرداد ضمیمه گردد:

۱- نام مرجع درخواستکننده.

۲- متن قانونی که در کشور تقاضاکننده جرم مشمول آن می شود.

۳- نام - نام خانوادگی - نام پدر - تاریخ تولد - تابعیت - محل سکونت - یا اقامت، در صورت امکان قیافه ظاهری عکس - اثر انگشت و اطلاعات ضروری دیگر.

۴- صورتجلسه و مشروح تحقیقات کیفری و سایر دلایل جمع آوری شده.

۵- حکم محکومیت قطعی - قرار بازداشت با برگ جلب یا سندی که معادل اسناد فوق باشد همچنین در صورتی که محکوم متحمل قسمتی از مجازات شده باشد اطلاعاتی درباره باقی مانده دوران محکومیت ارایه خواهد شد.

چنانچه کشور مورد تقاضا تشخیص دهد که نیاز به دریافت توضیحات اضافی دارد می تواند اطلاعات مورد نیاز را از طرف تقاضاکننده درخواست نماید. برای این منظور تا سی (۳۰) روز وقت تعیین می شود. چنانچه مدارک تکمیلی در مدت مقرر واصل نگردید. طرف تقاضا شونده شخص مورد استرداد را آزاد خواهد نمود.

ماده ۵

زبان

اسناد مذکور در ماده (۴) این موافقتنامه به طریقی که قانون دولت تقاضاکننده مقرر می دارد تنظیم می شود و ترجمه اسناد مزبور به زبان دولتی که تقاضای استرداد از آن به عمل می آید ضمیمه می شود و اسناد ترجمه شده باید به تصدیق نماینده سیاسی دولت تقاضاکننده و یا مترجم رسمی کشور مذکور و یا دولت مورد تقاضا رسیده باشد.

بازداشت شخص مورد استرداد

طرف تقاضا شونده پس از وصول درخواست استرداد به استثنای موارد مذکور در ماده (۳) این موافقتنامه اقدامات لازم را طبق قوانین داخلی خود جهت دستگیری شخص مورد درخواست به عمل خواهد آورد.

ماده ۷

بازداشت تا موقع دریافت درخواست استرداد

- ۱- در موارد فوری در صورتی که مقامات ذی صلاح طرف تقاضاکننده به قرار بازداشت و یا حکم معتبر استناد کند و اعلام نماید که اوراق استرداد را بلادرنگ در اختیار طرف تقاضا شونده خواهد گذاشت، طرف درخواست شونده می تواند شخص مورد تقاضا را بازداشت نماید. مراتب بازداشت شخص مورد تقاضا به دولت تقاضاکننده منعکس خواهد شد.
- ۲- هرگاه اوراق استرداد ظرف مدت یک ماه از تاریخ توقیف طبق بند (۱) واصل نگردد شخص بازداشت شده آزاد خواهد شد.

ماده ۸

تعویق در استرداد

- ۱- اگر شخص مورد استرداد در خاک کشور تقاضا شونده به اتهام دیگری تحت تعقیب و یا محاکمه باشد، استرداد وی تا پایان محاکمه و اعمال مجازات با آزادی قانونی وی به تعویق خواهد افتاد.
- ۲- اگر تعویق در استرداد موجب تأخیر در پیگرد در کشور تقاضاکننده گردد و یا در بازجویی مجرم ایجاد مشکل نماید براساس مدارک موجود، استرداد موقتی صورت می پذیرد. طرف تقاضاکننده شخص مورد استرداد را تا سه (۳) ماه پس از استرداد باید اعاده نماید.

ماده ۹

استرداد به درخواست چند دولت

اگر درخواست استرداد یک فرد از سوی چند دولت دریافت شود طرف تقاضا شونده تصمیم می گیرد به کدام درخواست جواب مثبت بدهد.

حدود پیگرد جزایی شخص مستردشده

- ۱- بدون موافقت طرف مورد تقاضا شخص مستردشده را نمی‌توان در رابطه با جرمی غیر از آنچه که موجب استرداد وی شده است مورد پیگرد جزایی یا مجازات قرارداد.
- ۲- شخص مورد نظر را نمی‌توان بدون موافقت طرف تقاضاشونده به دولت ثالث مسترد نمود.
- ۳- اگر شخص مسترد شده در طی مدت پانزده (۱۵) روز بعد از پایان پیگرد جزایی یا خاتمه مدت حبس و رهایی به هر دلیل قانونی، خاک طرف درخواست‌کننده را ترک ننماید و یا بعد از ترک آن داوطلبانه به آنجا بازگردد، دیگر موافقت طرف تقاضاشونده لازم نمی‌باشد. مدتی که در طی آن شخص مذکور به دلایل موجه نتواند خاک آن طرف را ترک نماید جزء این مدت محسوب نخواهد شد.

اجرای استرداد

- ۱- طرف درخواست شونده به طرف تقاضاکننده تصمیم خود را درباره استرداد با ذکر زمان و مکان استرداد ابلاغ می‌کند.
- ۲- اگر طرف تقاضاکننده ظرف مدت سی (۳۰) روز از تاریخ مقرر استرداد، شخص مورد نظر را نپذیرد شخص مذکور آزاد می‌شود.

استرداد مجدد

- اگر شخص مسترد شده از پیگرد جزایی طفره رفته و تا قبل از پایان مدت مجازات به خاک طرف دیگر برگردد او را می‌توان براساس درخواست طرف تقاضاکننده مجدداً مسترد نمود. در این صورت تسلیم اسنادی که در ماده (۴) این موافقتنامه ذکر شده است مورد نیاز نمی‌باشد.

انتقال اشیاء

- ۱- طرف متعاهدی که از آن درخواست استرداد به عمل آمده اشیایی که آلت جرم بوده و مطابق با ماده (۲) این موافقتنامه باید استرداد شود و نیز اشیای حامل آثار جرم که از طریق جرم

بدست آمده است را به طرف تقاضاکننده تحویل می دهد. این اشیاء براساس درخواست و در صورتی که شخص را به دلیل فوت وی یا دلایل دیگر نتوان مسترد نمود، به طرف متعاقد دیگر تحویل می گردد.

- ۲- طرف متعاهدی که به اشیای مذکور در بند (۱) این ماده برای تحقیق در پرونده جزایی دیگر نیاز داشته باشد، می تواند تحویل آنها را موقتاً به تأخیر بیندازد.
- ۳- حقوق اشخاص ثالث به اشیای مذکور اعتبار خود را حفظ می کند. بعد از پایان رسیدگی به پرونده این اشیاء باید به طرفی که آنها را تحویل داده اعاده شود.

ماده ۱۴

ترانزیت

- ۱- هریک از طرفهای متعاقد ترانزیت افرادی را که توسط دولت ثالث به طرف متعاقد دیگر مسترد شده اند اجازه می دهد. طرفها موظف نیستند ترانزیت افرادی را که استرداد آنان براساس این موافقتنامه مجاز نمی داند اجازه دهند.
- ۲- درخواست اجازه ترانزیت به ترتیبی که برای درخواست استرداد مقرر شده تنظیم و ارسال می شود.
- ۳- مراجع صلاحیت دار طرفین در هر مورد معین، شیوه ترانزیت، مسیر و شرایط دیگر را هماهنگ می کند.

ماده ۱۵

مخارج

هزینه های مربوط به استرداد در خاک طرف تقاضا شونده به عهده آن کشور و مخارج و هزینه های حمل ترانزیتی به عهده تقاضاکننده خواهد بود.

ماده ۱۶

نحوه تماس

مراجع قضایی طرفهای متعاقد در موارد استرداد از طریق سیاسی با یکدیگر ارتباط برقرار می نمایند. در موارد فوری، مقامهای ذی صلاح قضایی می توانند به طور مستقیم با یکدیگر تماس بگیرند. در هر صورت کلیه اوراق استرداد از مجاری سیاسی ارسال خواهد شد.

مقامات ذی صلاح در جمهوری اسلامی ایران وزارت دادگستری
مقامات ذی صلاح در جمهوری آذربایجان وزارت دادگستری - دادستانی کل